

Arrest

nr. 220 369 van 25 april 2019
in de zaak RvV X VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: Op haar gekozen woonplaats bij
advocaat D. GEENS
Lange Lozanastraat 24
2018 ANTWERPEN**

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Hongaarse nationaliteit te zijn, op 23 april 2019 heeft ingediend bij faxpost om bij uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 april 2019 houdende bevel tot terugdrijving.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op artikel 39/82 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op titel II, hoofdstuk II van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 april 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. GEENS die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die *loco* advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“Op 15/04/2019 om 06:58uur, aan de grensdoorlaatpost LPA Deurne, werd door ondergetekende, [...]”

de heer / mevrouw :

naam T. voornaam A.

geboren op 10.02.1989 te Nyjregyhýza geslacht (m/v) Vrouwelijk

die de volgende nationaliteit heeft Hongarije (Rep.)

houder van het document nationaal paspoort van Hongarije nummer ...

afgegeven te Kek KH op : 25.07.2014

afkomstig uit Nador met TB2602 (het gebruikte transportmiddel vermelden en bijvoorbeeld het nummer van de vlucht), op de hoogte gebracht van het feit dat de toegang tot het grondgebied aan hem (haar) wordt geweigerd, krachtens artikel 3, eerste lid van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, om de volgende reden(en):

[...]

Reden van de beslissing:

(E) Is niet in het bezit van documenten die het doel van het voorgenomen verblijf en de verblijfsomstandigheden staven (art. 3, eerste lid, 3°)

Reden van de beslissing: Betrokkene is een toekomstige passagier vanuit Marokko en verklaart naar België te komen om hier te wonen/verblijven. Echter uit het administratief dossier van de Dienst Vreemdelingenzaken en de vaststellingen van de Federale Politie te luchthaven Deurne blijkt dat betrokkene op 26.02.2019 werd afgevoerd met verlies verblijfsrecht en dat haar Belgische verblijfstitel op 07.05.2018 werd gesupprimeerd. Ook op 03.04.2017 en 04.05.2018 had ze haar verblijfsrecht reeds verloren. Zodoende heeft betrokkene geen recht meer op een langdurig verblijf in België.

[...]"

2. Onderzoek van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid.

2.1. De drie cumulatieve voorwaarden

Artikel 43, § 1, eerste lid van het procedurereglement van de Raad (hierna: het PR RvV) bepaalt dat, indien de uiterst dringende noodzakelijkheid wordt aangevoerd, de vordering een uiteenzetting van de feiten dient te bevatten die deze uiterst dringende noodzakelijkheid rechtvaardigen.

Verder kan overeenkomstig artikel 39/82, § 2, eerste lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van een administratieve rechtshandeling worden besloten indien er ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en op voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Uit het voorgaande volgt dat, opdat een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid kan worden ingewilligd, de drie voornoemde voorwaarden cumulatief moeten zijn vervuld.

2.2. Betreffende de eerste voorwaarde: het uiterst dringende karakter

2.2.1. Artikel 39/82, § 4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt:

"Indien de vreemdeling het voorwerp is van een verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel waarvan de tenuitvoerlegging imminent is, in het bijzonder indien hij is vastgehouden in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in de artikelen 74/8 en 74/9 of ter beschikking is gesteld van de regering, en hij nog geen gewone vordering tot schorsing heeft ingeleid tegen de bedoelde verwijderings- of terugdrijvingsmaatregel, kan hij binnen de in artikel 39/57, § 1, derde lid, bedoelde termijn de schorsing van de tenuitvoerlegging van deze maatregel vorderen bij uiterst dringende noodzakelijkheid."

2.2.2. De verzoekende partij bevindt zich in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 van de Vreemdelingenwet. In dit geval wordt het uiterst dringend karakter van de vordering, dat overigens niet wordt betwist door de verwerende partij, vermoed.

2.2.3. Het uiterst dringende karakter van de vordering wordt aangenomen. Aan de eerste cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.3. Betreffende de tweede voorwaarde: de ernst van de aangevoerde middelen

2.3.1. De interpretatie van deze voorwaarde

Overeenkomstig artikel 39/82, § 2 van de Vreemdelingenwet kan slechts tot de schorsing van de tenuitvoerlegging worden besloten indien ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten beslissing kunnen verantwoorden en indien de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen.

Onder "middel" wordt begrepen de voldoende duidelijke omschrijving van de overtreden rechtsregel en van de wijze waarop die rechtsregel door de bestreden beslissing wordt geschonden (RvS 17 december 2004, nr. 138.590; RvS 4 mei 2004, nr. 130.972; RvS 1 oktober 2006, nr. 135.618).

Opdat een middel ernstig zou zijn, volstaat het dat het op het eerste gezicht, en gelet op de toedracht van de zaak, ontvankelijk en gegrond zou kunnen worden verklaard en derhalve kan leiden tot de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.3.2. De toepassing van deze voorwaarde

2.3.2.1. Verzoekster voert onder meer de schending aan van de artikelen 3, 41, 43 en 44ter van de Vreemdelingenwet. Zij betoogt onder meer het volgende:

"Verzoekster heeft de nationaliteit van Hongarije. Zij is houder van een geldig nationaal paspoort van Hongarije, afgegeven op 25 juli 2014 (nummer: ...). Zij is derhalve een burger van de Unie.

Er wordt herhaald dat artikel 3, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet van toepassing is "behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen".

Conform artikel 40, §3 van de vreemdelingenwet heeft iedere burger van de Unie het recht gedurende maximaal drie maanden in het Rijk te verblijven zonder andere voorwaarden of formaliteiten te vervullen dan vermeld in artikel 41, §1, eerste lid vreemdelingenwet.

Artikel 41, §1, eerste lid van de vreemdelingenwet stelt: "het recht op binnenkomst wordt erkend aan de burger van de Unie op voorlegging van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, of indien hij op een andere wijze kan laten vaststellen of bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet". Deze bepalingen worden geschonden door de bestreden beslissing. Er kan niet worden betwist dat, hoewel verzoekster een "toekomstige passagier vanuit Marokko is", zij de nationaliteit heeft van Hongarije en in het bezit is van het bewijs hiertoe (een nationaal paspoort van Hongarije). Het recht op binnenkomst werd geschonden."

2.3.2.2. De verwerende partij betoogt in haar nota in essentie dat verzoekster eraan voorbijgaat dat zij geen verblijfsrecht meer heeft in België, dat haar E-kaart werd gesupprimeerd en dat zij niet aantoonde dat zij thans over een verblijfsrecht van meer dan drie maanden beschikt.

2.3.2.3. De bestreden beslissing is gesteund op artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet bepaalt :

"Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen, kan de toegang worden geweigerd aan de vreemdeling die zich in één van de volgende gevallen bevindt:

[...]

3° wanneer hij, zo nodig, geen documenten kan overleggen ter staving van het doel en de verblijfsomstandigheden van het voorgenomen verblijf

[...]"

Het wordt niet betwist dat verzoekster de Hongaarse nationaliteit heeft en dus Unieburger is. Uit de bestreden beslissing zelf blijkt dat zij in het bezit was van een nationaal paspoort van Hongarije.

Als Unieburger heeft zij het recht om zich vrij op het grondgebied van de lidstaten te verplaatsen en er vrij te verblijven, zoals bepaald in artikel 20.2(a) van het Verdrag betreffende de Werking van de Europese Unie (VWEU). De modaliteiten waarbinnen dit recht kan worden uitgeoefend werden bepaald in Richtlijn 2004/38/EG van het Europees Parlement en de Raad van 29 april 2004 betreffende het recht van vrij verkeer en verblijf op het grondgebied van de lidstaten voor de burgers van de Unie en hun familieleden, tot wijziging van Verordening (EEG) nr. 1612/68 en tot intrekking van de Richtlijnen 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG en 93/96/EEG (verder: de Burgerschapsrichtlijn). De bepalingen van Titel II, Hoofdstuk II, van de Vreemdelingenwet vormen de omzetting in het Belgische recht van deze richtlijn. Het zijn

derhalve deze bepalingen die, als *lex specialis* op verzoekster als Unieburger, van toepassing zijn op dewelke wordt bedoeld waar artikel 3 aanvangt met de bewoordingen “Behoudens de in een internationaal verdrag of in de wet bepaalde afwijkingen”.

Artikel 41, § 1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 Het recht op binnenkomst wordt erkend aan de burger van de Unie op voorlegging van een geldige identiteitskaart of een geldig paspoort, of indien hij op een andere wijze kan laten vaststellen of bewijzen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet

Als de burger van de Unie niet over de vereiste documenten beschikt, stelt de minister of zijn gemachtigde hem alvorens tot zijn terugdrijving over te gaan in de gelegenheid om binnen redelijke grenzen de vereiste documenten te verkrijgen dan wel zich deze binnen een redelijke termijn te laten bezorgen, dan wel op een andere wijze te laten vaststellen dat hij het recht van vrij verkeer en verblijf geniet.”

Artikel 43 van dezelfde wet bepaalt:

“§ 1. De minister of zijn gemachtigde kan de binnenkomst en het verblijf van de burgers van de Unie en hun familieleden weigeren en hun het bevel geven het grondgebied te verlaten :

1° wanneer zij valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt, of fraude hebben gepleegd of andere onwettige middelen hebben gebruikt, die hebben bijgedragen tot het verkrijgen van het verblijf;

2° om redenen van openbare orde, nationale veiligheid of volksgezondheid.

Aangezien niet wordt betwist dat verzoekster Unieburger is, in het bezit van een geldig paspoort en uit niets blijkt dat haar om de redenen vermeld in artikel 43 de binnenkomst werd geweigerd, lijkt haar recht op binnenkomst *prima facie* te moeten worden erkend op grond van artikel 41 van de Vreemdelingenwet en kon de verwerende partij zich niet steunen op artikel 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet om haar deze binnenkomst te ontfangen. De beschouwingen van de verwerende partij doen daaraan geen afbreuk.

2.3.2.4. Het middel is in de besproken mate ernstig. Aan de tweede cumulatieve voorwaarde is bijgevolg voldaan.

2.4. Betreffende de derde voorwaarde: het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Gelet op het ernstig bevinden van een middel waarbij verzoeksters rechten als Unieburger manifest werden miskend, zij ten gevolge hiervan van haar vrijheid werd beroofd en dreigt gedwongen te worden verwijderd naar Marokko, is evident voldaan aan de voorwaarde van het moeilijk te herstellen ernstig nadeel.

Aan de derde cumulatieve voorwaarde is voldaan.

3. Kosten

Met toepassing van artikel 39/68-1, §5, derde en vierde lid van de vreemdelingenwet zal de beslissing over het rolrecht of over de vrijstelling ervan, in een mogelijke verdere fase van het geding worden getroffen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 15 april 2019 houdende bevel tot terugdrijving wordt bevolen.

Artikel 2

Dit arrest is uitvoerbaar bij voorraad.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftientig april tweeduizend negentien door:

mevr. A. WIJNANTS,

mevr. C. HEIRBRANT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. HEIRBRANT

A. WIJNANTS